

GRAN ENCANTAT

Pallars Sobirà

Pel coll dels Encantats

Distància	2,8 km (anada)
Desnivell acumulat	892 m
Nivell de dificultat	difícil
Data	6 d'agost de 2015
Cartografia	Editorial Alpina. Sant Maurici-Els Encantats (1:25000)
Punts per a GPS	http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=10463443

Els Encantats és, probablement, la muntanya més emblemàtica del Parc Nacional d'Aigüestortes i Estany de Sant Maurici. Qui no conserva en memòria la imatge de postal, alçant la seva força per sobre les aigües de l'estany?

Pocs metres separen un cim de l'altre. El Gran Encantat és el situat a migdia, mentre el Petit o Encantat Xic, ho és al nord i més oriental. Tanmateix el Gran és el més accessible.

La primera ascensió assolí el Gran Encantat. Fou realitzada per un grup liderat per Ludovic Fontan de Négrin i data de 1901. El Petit fou coronat l'any següent. L'aureola d'inexpugnable, però sobretot la seva modesta alçària (2748m), havien allunyat del cim els grans pirineistes del segle XIX. Per saber-ne més llegiu [aquest article](#).

Si be les grimpades no passen del III°, el tram final és molt exposat. Malgrat que trobarem abundants cantells per progressar amb seguretat, la qualitat de la roca és mediocre i cal dedicar-li atenció. És important seguir be les fites per fer cim sense complicar-nos més del compte. En resum: no és un cim fàcil, gens apte per a gent poc avesada en aquest tipus de terrenys.

Equipament: casc obligat i corda recomanable.

Accés

Al refugi Ernest Mallafré s'hi accedeix des d'Espot per la vall del riu Escrita.

Refugi Ernest Mallafré (1893m)

Petit refugi al peu dels Encantats, dedicat a la memòria d'Ernest Mallafré i Planella (1922-1946). Esquiador, pirineista i escalador, morí als 22 anys, víctima d'una allau quan baixava esquiant del Pic de Monestero, el darrer dia de l'any 1942.

De davant mateix del refugi prenem el camí a la Valleta Seca, baixant a travessar el riu per un pontarró, per després enfilar-nos (SE) fins al peu dels Encantats. Virem 90° (SW) i anem resseguint la falda, creuant boscos i tarteres, mentre guanyem alçària i atenyem la Valleta Seca.

Valleta Seca (2300m)

Passem pel costat d'un gran bloc després, darrera el qual s'hi aplega un clap de pins, amb la imponent piràmide de la Pala Roia davant. Pocs metres més enllà, un corriol ben fressat surt esbiaixadament a mà esquerra. No podem albirar encara el corredor amagat rere un contrafort.

Seguim el corriol fent llaçades en fort pendent, per salvar el con de dejecció, i entrem a l'ampli corredor. Tarterós i inestable, transitar-hi és fa penós.

Més amunt s'estreny i ens caldrà ajudar-nos amb les mans en un parell de punts, especialment a la sortida.

Coll dels Encantats (2584m)

A la sortida del corredor. Albiem el cim davant nostre on, més a la dreta, sobresurt el del Petit Encantat.

Enfilem (N) per un corriol ben fressat, propers al crestall de l'esquerra, pel vessant llevantí.

Grimpem salvant un esquenall rocallós i continuem per corriol fins a l'alçada d'un collet, molt evident a mà esquerra. Poc més amunt sembla bifurcar-se, però el ramal de l'esquerra no té continuïtat. El de la dreta baixa a la base d'un corredor, al peu de la paret que s'alça en aquella direcció (1).

En aquest punt comencem a grimpar per les lleixes esglaonades que tenim davant, lleugerament esbiaixant a la dreta, fins a una forqueta, també molt evident (II, moderadament exposat).

La forqueta ens obre el pas al vessant ponentí on, flanquegem i remuntem a la dreta fins a la cresta (II-III°, molt exposat).

Els darrers metres fins al cim son per camí fàcil.

Gran Encantat (2748m)

Per la seva modesta alçària té prou prominència com per resultar una bona talaia. Especialment cap al NW on podem albirar fins al massís de la Maladeta.

Retornem per la mateixa via. Preferible, per més segur, rapelar fins a l'alçada de la falsa bifurcació.

Pocs metres per sota del cim hi ha una antiga instal·lació de ràpel amb dos spits i malló. Poc més enllà una de nova amb químics, cadena i anella, per a una tirada de 40 metres. La segona tirada, de 30 metres, és sobre un ganxo subjectat amb expansiu (2).

- (1) És habitual l'error de seguir aquest corriol, prou ben fressat, i enfilem-se per la canal, més difícil que la via descrita. En realitat es tracta del retorn del ràpel (optatiu).
- (2) En anar de travessa no portava corda i em va caldre desgrimpar. La informació del ràpel és extreta de www.engarrista.com